

LOLITA

Džo Moler

Živi i radi u Njujorku.

Po profesiji moler, rođeni je pisac, a u duši nostalgičar.

S koro sam šetao onom drugom avenijom na Menhetnu, i sretnem nju, Lolitu, devojku koju sam upoznao pre dvadeset godina kad sam se na JFK aerodrom iskrcao kao neki teretnjak prepun slatkih želja i snova. Bili smo prijatelji, čistili smo zajedno kancelarije u jednoj zgradi u noćnoj smeni. Ona je praznila korpe sa papirom i ostalim garbidžom, a ja vukao onaj usisivač po hodnicima i kancelarijama. Često bismo se sretali u jednoj maloj kafeteriji, i pijući onu ponoćnu mirišljavu kafu koja je trebala da nas osveži, posmatrali kroz prozor svetla Njujorka koji je obećavao, nudio i izazivao svojom raskošnom lepotom.

Lolita je imala lepu tamnu i dugu kosu, crvena sočna usta i oči koje raspaljuju one ljubavne želje i lepu figuru argentinske balerine koja je samo malo prestarela za taj nimalo lak baletanski posao.

I ja, koji nikada ranije nisam radio ovo što radim, ali eto počinjao sam ovu svoju američku avanturu čisteći kancelarije. Ostali normalni narod je ili spavao ili se provodio po barovima, a mi smo radili kao čistači u jednoj velikoj zgradi na uglu Leksington avenije i 37. ulice.

S svremena na vreme zastali bismo kraj prozora, gledajući oblakodere i bulevare pitajući se hoće li ovaj grad ispuniti naša očekivanja, ili malo drugačije pitano: hoće li ovaj grad sa milion sijalica imati malo ljubavi i sreće za nas? Gledali smo kroz prozor ponekad i pred samo svitanje, već umorni i pospani, i ponovo sa još jednim pitanjem žurili u grad koji se polako budio: koliko treba muke i vremena da bi se dobilo malo sreće i uspeha u ovoj grdosiji punoj nama sličnih?

Ona je želela da otvori školu baleta, a ja sam imao samo jednu prostu i

na izgled lako ispunjivu želju: da nađem neku i sa njom počnem novi život u novoj zemlji, u najvećem gradu, život pun dečje graje i lepote običnog življenja. Svidala mi

se ta Argentinka, i moje naivno i usamljeno srce izabra nju dok sam je jedne noći u jednoj raskošnoj kancelariji na kožnom kauču nežno milovao.

"Nisi ti, Džo, taj koji meni treba, i meni i tebi treba neko ko je već uspeo, da nas izvuče iz ovih smrdljivih ofisa, razumeš, i zato ti na jednu, a ja ću na drugu stranu.

Sviđaš mi se, ali snovi se ne ostvaruju bez žrtvovanja. Ti si moja velika žrtva, Džo." Tako je pričala Lolita i plakala kad smo se jednog dana rastajali i ona odlazila da radi kao instruktor baleta, a ja našao nekog molera, Marka Krnju, iz

Brukline, koji mi je ponudio molerski posao.

"Prošlo je puno godina, Lolita", primetih, dok smo pili aperitiv i naručivali večeru. Ništa od moje saputnice za koju sam se nadao da ću je sresti. Izgleda da smo se ja i ona mimoišli, prolazile su mnoge, ali nijedna nije bila ona zbog koje sam preplivao okean, prosta priča, ništa se nije desilo, vreme je išlo ulicama velikog grada, a ja sam sanjao i verovao i nadao se, ali se ništa nije desilo. Ko zna, možda sam bio tako blizu sreće i, eto, nisam je sreao. Zamakla je iza ugla, a da me nije ni primetila.

"A šta je sa tobom", upitah je?" Nešto slično, Džo, mnogo pokušaja, mnogo početaka i ništa na kraju. Radim u jednom pozorištu kao šminker, eto dotle sam dogurala. On se još nije pojavio da me izvuče iz gliba, još uvek sam i posle dvadeset godina na početku, na dnu, sama, da budem iskrena.

Gledao sam je: bore, proseda kosa, usne se nekako stanjile, a crvena boja

nestala iz njih. Oči umorne i samo je neki mali plamičak vatre koja dogoreva ostao od onog žestokog plamena koji je pre dvadeset godina podgrevaio jednu od mojih propalih nadanja. Kako vreme i život mogu da oslabe i satru tu snažnu volju i želju koja je plamtela u njenim očima i osetila se i u njenom glasu i dugoj kosi.

"Ali Lolita, odbila si ljubav, odbila si nešto najlepše što život može da ponudi, i šta sad, nisi ništa dobila, iako si platila veliku cenu", htjedoh to da joj kažem, ali odustadoh. Video sam po njenom setnom pogledu koji se umrsio u moju kosu da je znala o čemu sam razmišljao.

Pružih ruku i pomilovah je tek da me prođe želja, a ona me uhvati za šaku i poljubi dok joj suze padahu po mojoj ruci. Sada je kasno, Lolita, za početke, rekoh joj pogledom. I to je razumela, brišući još uvek lepo lice. Posle večere odosmo svako na svoju stranu, baš kao i ono pre dvadeset godina.

Good bay Lolita.

Good bay Joe.

MALI OGLASI

*** PRODAJE SE ***

BOKA KOTORSKA, POLUOSTRVO, LUSTICA

Prodaje se zemljište 80 000 m² sa izlazom na more koje ima i mogućnost parcelisanja.

pontaodvesala@yahoo.com

tel: 1 917 365 0962

Prodaje se biznis u Čikagu, Bakery - Gril- Deli, na uglu prometnih ulica u severnom delu grada.

Cena vrlo povoljna za bliže informacije pozovite na: 913.710.9100

Postanite vlasnik čuvene pekare i prodavnice "BELA RADA" u Čikagu. Biznis postoji preko 10 godina. Na odličnoj je lokaciji blizu auto puta. Pozovite Milicu Davinčić - na 847.845.7020

*** POSLASTICE PO NARUDŽBINI ***

Profesionalni poslastičar priprema sve vrste kolača, torti i poslastica po narudžbini za vaše slave, krštenja svadbe, rođendane i ostale proslave.

Za poslastice najbolje na svetu pozovite Slavicu na: 773. 225. 0685

*** TRAŽI SE ***

Ozbiljna žena traži posao. Čuvala bi decu ili starije osobe i radi la kućne poslove. Po potrebi mogla živela bi kod porodice poslodavca Zainteresovani pozovite Milku na 773.310.1499

ČITAJTE OGLEDALO NA INTERNETU
www.serbianmirror.com